

[Svend Haugaard.]

tages med i betragtning med hensyn til fremtidig ansættelsesmulighed. Kontingentopkrævning og udbetaling af understøttelse skulle forhåbentlig på et eller andet tidspunkt kunne samles i en centralisering med de andre opgaver.

Det er en betydelig reform af loven, der begyndte i fjor, hvor staten overtog det økonomiske ansvar for arbejdsløshedsforsikring, og som nu videreføres ved, at kontrol og anvisning går over til det offentlige. Fra det radikale venstres side har vi lagt vægt på et videregående sigte, så den vil falde ganske naturligt ind i andre reformer — jeg tænker her først og fremmest på kommunalreformen; det er måske et tilfælde, at det antal kontorer, der nævnes, falder ret nøje sammen med det antal storkommuner, man har tænkt sig, efter at kommunalreformen er gennemført. Jeg mener også, det vil være naturligt, at kommunerne overtager den daglige drift af disse nye arbejdsformidlingskontorer, og at det i det hele taget sker i meget nær tilknytning til den kommunale administration.

Endvidere mener vi, det er meget vigtigt, at reformen tilpasses det kommende sociale trykkesystem, så der ikke blot opnås en centralisering af den sociale administration, men også opnås et alle omfattende system efter ens retningslinjer. Vi afventer med en vis utålmodighed socialreformkommissionens betænkning på dette område, men vi har været på vagt her, for at ikke nærværende lovforslag skulle hindre en videregående reform og centralisering.

Det bør måske også lige understreges, at denne lov om arbejdsmarkedets problemer ikke direkte berører en anden lov, loven om erhvervsvejledning, som ikke bør have forringede arbejdsvilkår på grund af denne nye lovgivning.

Vi kan tilslutte os lovforslaget med de af arbejdsministeren foreslåede ændringer, men må afvise de ændringsforslag, der er stillet af VS, og ligeledes det ændringsforslag, der er stillet af S og SF.

Med hensyn til lovforslaget om privat arbejdsanvisning vil jeg gerne sige, at det jo er et område, hvor man ikke først og fremmest vil anbefale fri konkurrence, men dels kan der være specielle områder, hvor en særlig arbejdsanvisning er nyttig, ikke

mindst for de ansatte i uopsagt stilling, hvor disse kontorer vil kunne udføre en særlig heldig virksomhed, dels er der vikarbureauerne, som også har en mulighed for at udføre en samfundsnyttig funktion, som det vil være helt urimeligt at standse, og som andre kontorer ikke vil være i stand til at gennemføre. Vi mener derfor, det vil være rigtigt, at man ikke forbyder disse funktioner, men vi kan tiltræde, at der føres en vis kontrol med virksomheden, og at der skal indhentes tilladelse i hvert enkelt tilfælde.

Som sagt kan vi tiltræde begge lovforslag, selv om de er forladt af de tidligere forslagsstillere.

Chr. Madsen: Det foreliggende lovforslag om kontrols og anvisnings overgang til det offentlige har jo været behandlet flere gange her i folketinget; det er som bekendt et kompromis imellem arbejdsgiverrepræsentanter, arbejdsløshedskasserepræsentanter og nogle embedsmænd, og det er dertil godkendt og anbefalet af LO.

Arbejdsgiverne stillede som betingelse under udvalgsbehandlingen, at nu måtte anvisning og kontrol overgå til det offentlige. Årsagen til, at arbejdsgiverne stillede dette krav, må antagelig være, at de på den måde vil angribe fagorganisationerne og fagorganisationernes virksomhed, og de har vel også den skjulte hensigt, at de på den måde vil gennemføre en vis tvangsflytning af arbejdskraft her i landet.

I bemærkningerne til lovforslaget begrundes regeringen sit ønske om overgang af kontrol og anvisning til det offentlige med, at når det offentlige nu skal betale merudgiften ved en forøget ledighed, må det være naturligt, at det offentlige også har fuld kontrol over anvisning af kassemedlemmer. Jeg mener, det må være helt i sin orden, det må være en pligt, staten har, at betale udgifterne ved en stigende ledighed. Den ledighed, vi har i øjeblikket, er for mange områders vedkommende i høj grad politisk bestemt; det har ledighed altid været, og det vil den blive ved med at være. Og når det er sådan, så er det da helt klart, at staten må bære omkostningerne derved, så jeg kan ikke se, at regeringens begrundelse bygger på særlig stærke argumenter. Man ønsker altså fra regeringens side at fratage fagorganisationerne rettigheder, som